

landet, særlig i England, og navnlig ikke hvorledes Bestemmelsen om Blanding indtil 50 pCt. vil virke. Jeg skal ikke dømme nu om disse Forhold, men jeg forbeholder mig senere at danne min Dom. — Hvad Farveparagrafen angaar, er jeg fuldt tilfredsstillt; Udvalget har taget, hvad jeg ønskede, og ogsaa den Redaktion, jeg foretrak. Jeg skal sige overfor det ærede Medlem, som var meget kyndigt, for ikke at sige lærd i den Materie, det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgfreds (Veth), at paa den Maade skal jeg ikke undersøge Sagen. Det ærede Medlem gaar jo altid saa overordentlig til Bunds i enhver Sag. Jeg har desværre med saa mange andre Ting at gjøre, og man kan jo ikke være lige kyndig i alle Retninger, saa paa disse mathematisk-naturvidenskabelige Erzfusioner tør jeg ikke følge det ærede Medlem. Men jeg paastaar blot, at jeg skal være i Stand til at skaffe denne Farve reproduceret; der er gjort Forsøg med ad praktisk Bei. . . . (Afbrudelse af Veth) jeg paastaar det, og jeg skal ikke gaa fra, hvad jeg siger. Der er i saa Henseende gjort Rede for de Herrer, og jeg har brugt som Raadgiver — jeg har nemlig ikke stølet paa mig selv; det ærede Medlem er jo saa heldigt at kunne gjøre dette, men det kan jeg ikke — blandt flere Andre særlig Dr. Lehmann, der utvivlsomt er den kyndigste, idet han særlig har bestrægtet sig med denne Sag, hans Doktordisputats dreier sig ogsaa om denne Sag. Han har sagt: jeg skal reproducere den, og det har han skrevet til mig, og det stoler jeg noget mere paa, end paa det ærede Medlems Udtalelser. For Farvens Vedkommende er jeg altsaa ganske tilfredsstillt. — Nu kunde maaste ærede Medlemmer synes, naar de have hørt den ærede Ordførers omhyggelige Fremstilling af Farveforsøgsmaalet, at dette ser noget underligt ud. Det ser ogsaa noget underligt ud i Loven, maaste ogsaa naar man ser paa Tavlerne, men i det praktiske Liv vil den Sag være meget simpel at faae denne Farve kopieret og opmalet. Der er gjort Forsøg paa Landbohøjskolen med Clever, som vare egnede dertil, og de kunde strag kjende Farvebestemmelserne for Smør, og skjøndt det altsaa ser underligt ud i en Lov eller i en Bekjendtgørelse, saa kunne de, der skulde anvende den i Praxis, dog med Vished finde ud af det. Jeg har jo tværtimod paa dette Omraade tiltraadt en høiere Skala for at give Vedkommende et vist Spillerum; man skal jo nemlig ikke genere dem, men blot holde dem der, hvor de skulle være. Blandingsparagrafen kan jeg ikke være tilfreds med, det kan Ingen fortænke mig i, som

har fulgt mine Udtalelser her, og jeg skal først erkjende, at jeg tror, at det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at det er en Kontrol mod at indblande Fedt i Smør eller Margarine i Smør og ikke det Omvendte. Om man kan komme til at anvende denne Bestemmelse, skal jeg ganske lade staa hen; det maa jo være deres Sag, som skulle anvende den. Men selvfølgelig kan jeg ikke være videre glad ved den Bestemmelse; forresten skal jeg ikke fordybe mig i den. Nu har jeg taget imod den, og den skal altsaa passere. — Det følger af sig selv, at Tilsynsbestemmelsen kan jeg kun være tilfreds med, da man har sat den ind i Loven igjen, efterat den var udstemt her, saaledes som jeg har foreslaaet den, og jeg erkjender saaledes, at jeg har faaet to gode Bestemmelser af Hovedbestemmelserne i Loven her nu ved den endelige Affattelse. Jeg har desuden faaet en Række Kontrolbestemmelser, som jeg sætter særlig Pris paa, og jeg skal tillade mig at sige, at det, der for mig saa overordentlig formilder Blandingsparagrafen er, at Navnet og Indholdet skal staa uden paa. Det er en overordentlig stor Garanti, og det skal nok gjøre, at Folk skulle tabe Interessen for dette Blandingsgods, og det vil jeg haabe, at de ville gjøre inarest mulig. Det er en udmærket Garanti, at det nu endelig skal heise Flaget; lad det blot gjøre det saa skal De se, saa skal det nok hjælpe. Altsaa, de to Bestemmelser kan jeg være meget tilfreds med. Blandingsbestemmelsen synes jeg ikke om, og allermindst synes jeg selvfølgelig om dette Udførselsforbud, men jeg tager imod det, og det maa altsaa sættes ind i Loven, jeg venter det sat ind i begge Thing. Men man kan ikke fortænke mig i, at jeg ikke er saa vel tilfreds med denne Lov, som jeg fra først af haabede, at jeg kunde blive. Havde de Herrer givet mig den Lov, som jeg havde foreslaaet, eller havde De i Stedet for dette Udførselsforbud sat en bedre Blandingsparagraf ind i Loven, vilde jeg have funden mig ganske anderledes tilfreds. Men jeg skal erkjende, at der er et Fremskridt, og det lægger jeg fra mit Synspunkt stor Vægt paa. Thi har man gjort et Fremskridt, haaber jeg at man albrig mere vil komme til at gjøre et Tilbagekridt, og det, der er inkasseret betragter jeg som indbunden ikke blot for 2 Aar, men ogsaa for Fremtiden, og derfor tager jeg mod Loven.

Den ærede Ordfører nævnte et enkelt Punkt med Hensyn til Lovens Ikrafttræden. Det kan jeg ganske vist ikke sige, det afhænger jo ikke af mig, naar den skal træde i Kraft. Det kan jo blive privat kundgjort. Rigs-